

Michala Petri

TÓNLEIKURIN STJÓL BARNDÓMIN

– Eg livdi eitt sera einsligt lív. Eg hevði ikki skúlafelagar, og var ikki saman við mínum felags lesandi. Men eg hugsaði ikki so nógv um tað tá, men var tað ikki fyrr enn eg sjálv fekk børn, og sá hvat tey gjørdu í mínum aldri, at eg skilti, at mítt lív hevði verið sera øðrvísi, sigur Michala Petri. Vikuskiftis Sosialurin hevur hitt heimsins besta blokkfloytuleikara til eitt prát um hennara uppvøkstur og yrkisleið

HALLUR AV RANA

Tað er fríggjamorgun og eg standi í einum hava nærhendis einum av høvuðsvegnum til Havnar. Klokkan er júst farin av átta og einar 20 metrar frá mær standa bilarnir í longum røðum og bíða ótolnir at sleppa innum ringvegin.

Munandi tættari stendur myndamaðurin hjá Sosialinum og tekur myndir av Michala Petri, av mongum mett at vera heimsins besti blokkfloytuleikari, ið eg havi eina avtalu at gera samrøðu við hendan vakra summarmorgun.

Meðan myndamaðurin stendur tveir metrar frá mær, og klikkini frá hansara myndatóli blandast í ein ljóðvelling við tungu ferðsluna, eri eg í mínum stilla høgdið fráverandi. Í høgðinum eri eg nevniliga farin at tilrættisleggja dagin fyri at fáa sum mest burturúr.

Men bráðliga steðgar alt upp, og fána ljóðini kring meg, og í staðin hoyrist eitt vakurt lag, ið eins væl kundi komi frá himlinum.

Eg hyggi upp og siggi, at í samband við myndatøkuna hevur Michala Petri sett floytuna móti munninum og er byrja at spæla. Og sum hennara fingrar dansa eftir

floytuni hvurvu klikkandi ljóðini frá myndatólinum, larmurin frá ferðsluni og kenslan av tíð og stað.

Í eini lítlari løtu, har í einum hava í Havn, verða myndamaðurin og eg vitnir til eina heimsklassa framfærslu, ið megnar at draga okkum inn í ein annan heim, har alt annað runt okkum hvarv sum døgг fyri sólini.

Undurbarn

Michala Petri varð borin í heim 7. juli 1958 í Keypmannahavn og er dóttur Hanna Petri og Kanny Sambleben. Bæði foreldrini vóru musikalsk og framfórdu við teirra gávum, so tað var ikki óvæntað, at dóttirin fylgdi teirra fótasporum og byrjaði at spæla blokkfloytu.

– Eg minnst mína fyrstu blokkfloytu, men eg minnst ikki nær eg fekk hana. Men eg byrjaði at fáa undirvísing í blokkfloytu, tá eg var fimm ára gomul, minnst Michala Petri aftur á.

Skjótt gjørdist tó greitt, at unga gentan hevði heilt serligar gávur, og longu sum ellivu ára gomul metti hennara tónleikalærari, at hon var ov dugnalig til at spæla í Danmark. Her var talan um eitt undurbarn, ið mátti sleppa á hægri tónlistarskúla.

– Eingin slíkur skúli var í Dan-

mark, so eg steðgaði í fjórða klassa og byrjaði á hægri tónlistarskúlanum í Hannover í Týsklandi, har eg læs saman við ungum, ið vóru átjan til tjúgu ára gomul. So eg havi onga fólaskúlaútbúgving, tí longu tá gav eg alt fyri tónleikin, sigur Michala Petri.

Næstu árin ferðaðist Michala Petri saman við mammu síni millum Danmark og Týskland, har hon týsdagar og mikudagar luttók í undirvísing í skúlanum. Eftir fimm ár í skúlanum fekk hon handað prógv sum seytjan ára gomul, eitt heilt ár áðrenn fólk vanliga byrja í skúlanum.

Einsemi

Lívið sum eitt undurbarn var tó langt frá ein dansur á rósum. Langir skúladagar, ein lesnaðuruttan javnaldrar og 500 kilometrar longu toktúrarnir til Týskland setti sítt mark. Men fyri eina unga gentu, ið ikki kendi til nakað annað lív, og sum hevði ein brennandi kærleika fyri tónleik, so tyktist lívið at vera sum tað átti.

– Meðan eg ikki gekk í skúla, so spældi eg blokkfloytu seks tímar um dagin, og brúkti restina av tíðina at lesa tónleikaástøði ella spæla

Eg minnst mína fyrstu blokkfloytu, men eg minnst ikki nær eg fekk hana. Men eg byrjaði at fáa undirvísing í blokkfloytu, tá eg var fimm ára gomul»

Michala Petri

Framhald á næstu síðu

– Eg fekk aldrin sama møguleika sum onnur at mennast sum menniskja, tí eg brúkti alla orkuna upp á tónleikin, sigur Michala Petri

MYND: ALVUR HARALDSEN